

Toelichting: Belonen en straffen

Het verhaal over belonen en straffen lijkt vooral te gaan over discipline binnen de vereniging. Dit klinkt negatief. Het opschrijven van disciplinaire maatregelen is natuurlijk bedoeld om deze niet te nemen. Straf geven na een goed verlopen procedure betekent in wezen een nederlaag voor alle betrokkenen: pleger, leider, begeleiders. Het niet een kwestie van even afrekenen. We willen zeker geen club zijn die iedereen die maar even in gebreke blijft gelijk op de vingers tikt. We willen juist een club zijn met een warm hart.

Niettemin leven we in een maatschappij, waarin het individualisme een hoge vlucht genomen heeft. Dit heeft grote voordelen voor de mensen gebracht in hun persoonlijke leefsfeer. De andere kant van de medaille is, dat de gemeenschappelijke elementen in de maatschappij geleidelijk minder nadruk hebben gekregen en minder vanzelfsprekend zijn geworden. Gemeenschappelijke waarden leggen individuen beperkingen op en soms ook zekere opofferingen. Steeds minder mensen zijn bereid zich deze beperkingen en opofferingen te getroosten, vaak op plausibele gronden. In Nederland is dit goed waar te nemen in het vrijwilligerswerk en in het clubleven.

Ook bij JVC Cuijk is dit geen onbekend verschijnsel, maar het lukt toch steeds weer de club met veel vrijwilligers overeind te houden. Deze mensen zijn overtuigd van het maatschappelijk cement, dat JVC Cuijk voor Cuijk betekent. Ze lopen echter tegen het genoemde individualisme aan, dat bij een aantal leden onwillekeurig heeft postgevat. Het denken in gemeenschapstermen, dat met name in en voor teams dominant hoort te zijn, wordt hierdoor bij tijd en wijle zodanig bemoeilijkt, dat teams haast niet meer te leiden en coachen zijn. Niet omdat leden te kwader trouw zijn, maar ze zijn zich er veelal niet van bewust, dat het nakomen van groepsregels voor elk individu een vorm van grote luxe is. Deze nonchalance bedreigt niet alleen het cement van het team, maar ook het cement van de club.

Het is dus nodig hier attent op te zijn en er zo nodig wat aan te doen. Als commissie kunnen we hiertoe alleen een aanzet geven. Het draait allemaal om de leiders van de teams. Zij zijn de bordercollies van hun groep, zijn zichtbaar aanwezig, drijven op, geven hier en daar een pluim, maar bijten hier en daar ook wel eens (zacht) in een buitenbeen. Ter voorkoming van erger. Hen willen we van harte steunen.

Commissie straf en beroepszaken